

35. Tí ẹ bá sì bèrù àìşedéédé láàrín àwọn méjéèjì (toko-taya) ẹ gbé alátúnşe kan dide nínú un àwọn èniyàn oko, àti alátúnşe kan nínú un àwọn èniyàn iyawó, bí àwọn méjéèjì bá ń fẹ àtúnşe, Allaahu yóò jé kí ó şe e şe láàrín wọn. Dájúdájú Allaahu jé Olùni-ìmò jùlò, Olùniiró jùlò.

36. Ẹ sì maa sin Allaahu, àti pé ẹ kò gbodò da ohun miiran pò mó Ọ. Ẹ sì maa şe rere sí àwọn òbí yín méjéèjì, àti àwọn èbí yín àti àwọn ọmọ òrukàn àti àwọn aláìní àti àwọn aláduùgbò tí wọn jé mọlẹbí yín, àti àwọn aláduùgbò tí wọn súnmo àti àwọn ọrẹ yín tí wọn jé alábaàrín àti onírín-àjò, àti àwọn tí wọn wà ní ikápá yín (àwọn ẹrúu yín). Dájúdájú, Allaahu kò ní ifẹ sí onígberaga, oníyàngàn.

37. Àwọn tí wọn ń şe ahun, tí wọn tún ń pàşẹ fún àwọn èniyàn pé kí wọn maa şe ahun, tí wọn sì ń fi olá tí Allaahu şe fún wọn pamó, A sì ti pèsè iyà tí ń kó àbùkù bá èniyàn sílẹ de àwọn olùşàigba (Allaahu) gbó.

38. Àti àwọn tí ń ná àwọn dúkiáa wọn ní tí kárimí, tí wọn kò sì gba Allaahu gbó, àti ọjó ikeyin. Ẹni kẹni tí ẹşù bá jé ọrẹ tímótímọ ẹ, ọrẹ tímótímọ búburú ló ní.

39. Àti pé báwo ni ibá ti rí fún wọn tí ó bá şe pé wọn gba Allaahu gbó àti ọjó ikeyin, tí wọn sì ń ná nínú un ohun tí Allaahu pa lésè fún wọn? Àti pe Allaahu jé Olùni-ìmò jùlò nípa wọn.

40. Dájúdájú Allaahu kò ní i şe àbòsí bí ó tilẹ wù kí ó kéré mo, kí ó dàbí ọmọ iná-igún, şugbón tí ó bá jé rere ni, yóò şe e ní àdipèlẹ, yóò sì fún ẹni naa ní ẹsan tí ó tóbi láti ọdò araa Rẹ.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾
وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٢٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِّنْ لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾